

Piotr Nitecki, *Biskupi Kościoła w Polsce*, Warszawa 1992, s. 208

Tarło Stanisław (ok. 1480 – 14 XII 1544) biskup przemyski. Po studiach w Krakowie i Bolonii kanonik krakowski (1508), wrocławski, sandomierski i warszawski oraz archidiakon lubelski (1515), proboszcz w Solcu (1505), Bytomiu (1506), Pobiedniku i Końskowoli. Sekretarz królewski i uczestnik życia politycznego na dworze Zygmunta Starego. 17 VIII 1537 prekonizowany biskupem przemyskim, rządy w diecezji objął ok. 23 IX 1537. Przeprowadził synod diecezjalny (1539), dbał o rozwój życia religijnego i gospodarczego często przebywając w diecezji.